

БІБЛІОГРАФОЗНАВСТВО

УДК 016:025.2=161.2:027.7(477.83-25)НБЛНУ“1798/1923”

ОСНОВНІ МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ СТВОРЕННЯ БІБЛІОГРАФІЇ “УКРАЇНОМОВНА КНИГА У ФОНДАХ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА (1798–1923)”

Іванна КАРПИН

*Наукова бібліотека Львівського національного університету імені Івана Франка,
вул. Драгоманова, 5, м. Львів, 79601, Україна, тел. (032) 239-43-58*

Розглянуто участь Наукової бібліотеки Львівського національного університету імені Івана Франка у формуванні українського бібліографічного репертуару, тематичне та жанрове розмаїття україномовного фонду НБ (1798–1923 рр.). Проаналізовано методику відбору матеріалів, зосереджено увагу на складних випадках бібліографічного опису відповідно до специфіки документів.

Ключові слова: фонд НБ ЛНУ імені Івана Франка, український бібліографічний репертуар, книга, україномовна книга, бібліографічний опис, відбиток, передрук, конволют, аллігат.

Бібліографування української книги XVIII–XX ст. потребує складних методичних прийомів. Тому варто детально охарактеризувати методику створення бібліографічного покажчика “Україномовна книга у фондах Наукової бібліотеки Львівського національного університету імені Івана Франка (1798–1923)”.

Основна мета цієї роботи полягає в тому, щоб долучитись до створення українського бібліографічного репертуару, а також дати фахівцям, історикам, краєзнавцям матеріал для подальшої науково-дослідної праці у царині історії вітчизняної книги, вивченні фондів Наукової бібліотеки Львівського національного університету імені Івана Франка.

Головним завданням упорядників покажчика є здійснення бібліографічного пошуку україномовної книги, що надрукована у період 1798–1923 років і зберігається у Науковій бібліотеці.

Об’єктом опрацювання є фонди бібліотеки, вивчення яких розпочато з двох каталогів: генерального алфавітного рукописного, в якому описано літературу до 1941 р., та сучасного генерального алфавітного, де реєстровано документи, що надійшли у книгозбірню пізніше.

Предмет дослідження – україномовна книга у фондах Наукової бібліотеки Львівського національного університету імені Івана Франка (1798–1923 рр.), зокрема бібліографічний аспект.

Хронологічними межами дослідження є 1798 р. – час виходу в Петербурзі “Енеїди” І. Котляревського, який знаменував початок нової української літератури, і 1923 р.,

коли почала функціонувати система поточних покажчиків державної бібліографії (“Літопис книг”, “Літопис журнальних статей” тощо).

На сьогодні існує значний зарубіжний та вітчизняний досвід у справі складання посібників національної бібліографії. Але окремих методичних розробок з цієї проблеми недостатньо, оскільки є складнощі при вирішенні питань відбору матеріалів, організації і методики роботи, визначенні особливостей бібліографічного опису й складанні допоміжних покажчиків. Окрім того, до уваги слід брати історичні реалії, політичні та територіальні зміни в Україні.

Ініціатором проекту створення українського бібліографічного репертуару стала Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського (НБУВ) – найбільший фондотримувач друків зазначеного періоду. Вона взяла на себе функції головного методичного й координаційного центру, який організовує діяльність бібліотек та інших установ-учасниць проекту. Всі найбільші бібліотеки України надсилають відомості про україномовні книги у своїх фондах до НБУВ, яка систематизує цю інформацію. Таким чином відбувається робота над створенням українського бібліографічного репертуару.

У НБ ЛНУ ім. І. Франка триває дослідження “Україномовна книга...”. З жовтня 2008 р. здійснено близько 10 000 бібліографічних описів.

У фонді НБ переважають книги релігійного спрямування, збірники законів і розпоряджень, художня література та підручники з різноманітних навчальних дисциплін.

Найдавніша книга новою українською літературною мовою, що зберігається у бібліотеці (фонд відділу рукописних, стародрукованих та рідкісних книг імені Ф. П. Максименка) – “Енеїда” І. Котляревського.

Котляревський І. П. Енеїда на малоросійській язык перелицованная : [у 3 ч.] / И. Котляревским. – Вь Санктпетербургѣ : иждивеніем М. Парпуры, 1798. – До кожної частини додається окр. тит. арк. – На окр. арк. на початку кн.: Любителям малоросійскаго слова усерднейше посвящается. – Собрание Малоросійских слов, содержащихся в Энеиде... : [укр.-рос. слов.] / [уклад. Й. К. Каменецький]. С. 1–24 в кінці кн.

Ч. 1–[3]. – 34, 38, 72, 24 с.

РК 286749 П

При роботі над укладанням покажчика вітчизняної літератури істотне значення має повнота відбору документів. Велику складність становлять питання, пов’язані з мовним аспектом і визначенням поняття “книга”. Відповідно до методики укладання¹, розробленої НБУВ, об’єктом дослідження є книги, видані на території сучасної України та поза її межами українською мовою громадянським друком.

До покажчика відбираємо:

– книги (монографічні видання, брошури, тематичні збірники) обсягом не менше чотирьох сторінок, незважаючи на те, яким способом вони надруковані (типографським, літографським, у вигляді ксерокопії тощо);

– всі книжкові серійні видання (бібліотеки, бібліотечки, тематичні та інші серії);

– багатотомні видання;

¹ *Україномовна книга, 1798–1923 : метод. рек. до бібліогр. опису [Рукопис] / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – 18 с.*

- тематичні збірники, наукові праці, доповіді, повідомлення науково-дослідних установ та організацій тощо;
- відбитки, передруки, факсимільні видання;
- бібліографічні посібники (покажчики, друковані каталоги, окремо видані бібліографічні списки і т. п.);
- видання, що містять ноти, ілюстрації, карти, креслення, в яких останні виступають як ілюстративний матеріал;
- окремі додатки до періодичних видань;
- енциклопедії, словники, навчальні посібники, хрестоматії;
- усі перевидання;
- звіти науково-дослідних установ (організацій), ВНЗ, ліцеїв, наукових товариств².

За мовою видання:

- всі книги українською мовою, незалежно від місця видання;
- книги, друковані так званим “язичієм”;
- книги, які мають текст паралельно декількома мовами, серед яких є українська;
- підручники українською мовою для іноземців, а також словники;
- видання російською та іншими мовами, які поряд з іноземними містять значну кількість творів українською мовою.
- книги російською мовою, де у назві зазначено, що там є твори українською;
- книги українською мовою, які мають оформлення російською;
- книги іноземних авторів, перекладені на українську мову³.

До покажчика не подаємо:

- книги обсягом менше чотирьох сторінок;
- листівки;
- вирізки;
- ілюстративні, нотні та картографічні видання;
- реклами, проспекти;
- адреси для певних осіб;
- бланки (зразки бланків, форми звітів, умови договорів, посвідчення, членські і записні книжки;
- доручення;
- договори (за винятком міжнародних);
- судові справи певних осіб;
- скарги;
- заяви;
- ігри (правила і пояснення до карткових, настільних, навчальних, рухових ігор);
- повідомлення;

² Україномовна книга, 1798–1923...

³ Там само.

- календарі (настінні і відривні, пересувні, табельні);
- каталоги (крім каталогів книг і художніх виставок);
- контракти;
- меню;
- номенклатури;
- зразки шрифтів;
- преїскуранти;
- прописи (навчальні посібники із зразками каліграфічного письма; тексти таких зразків);
- проспекти;
- прохання;
- розклади руху поїздів і пароплавів, занять, лекцій, читань, церковних служб;
- розцінки;
- розрахунки (з урахуванням техніки);
- рекламні видання;
- списки абонентів телефонної мережі;
- тарифи і доповнення до них;
- тиражі;
- цінники⁴.

Беручи до уваги особливості літератури XVIII – початку XX ст., з’явилася необхідність визначення і уточнення бібліографічного опису документів зазначеного періоду, незважаючи на наявність чинних державних стандартів⁵. Відповідно до методичних рішень встановлено такі положення опису книг 1798–1923 рр.:

1) опис здійснювати *de visu* після порівняння всіх існуючих у бібліотеці примірників;

2) на кожну книжку складати один основний опис. Додаткові описи не використовувати;

3) необхідною умовою при описі є найбільш повний набір елементів, тобто потрібно, крім обов’язкових, враховувати і факультативні, включаючи авторів передмов, післямов, приміток, бібліографічні списки, допоміжні покажчики і т. д.;

4) не вживати скорочення слів і словосполучень в області заголовку, відомостей, що відносяться до заголовка та в області відомостей про відповідальність;

5) бібліографічний опис здійснювати зі збереженням повноти даних орфографії та пунктуації титульної сторінки;

6) при описі конволютів* застосовувати вирази: “*Аллігат до № ...*” чи “*Аллігат до кн.: ...*”⁶.

⁴ Україномовна книга, 1798–1923...

⁵ ДСТУ ГОСТ 7.1–2003. *Бібліографіческая запись. Библиографическое описание. Общие правила составления : дата введ. 2004–07–01.* – Москва : ИПК Изд-во Стандарт, 2004. – 166 с. ; ДСТУ ГОСТ 7.1–2006. *Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання : чинний з 2007–07–01.* – Київ : Держспоживстандарт України, 2007. – 47 с. (Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи) (Національний стандарт України).

* Конволют (з лат. convolutus – скручений, сплетений) – збірник, який укладений із різноманітних самостійних видань (книг, журналів, брошур) чи рукописів і оправлений в єдиний том.

Бібліографічний опис під заголовком індивідуального автора

Прізвище автора та ініціали пишемо в називному відмінку відповідно до сучасного правопису і незалежно від того, як їх подано на титульній сторінці чи в іншому місці. В області про відповідальність повторюємо прізвище автора за тим правописом, який є у книзі. Якщо відсутні ініціали, то встановлюємо їх за довідниками.

Під заголовком індивідуального автора складаємо бібліографічний опис на видання, де вказаний автор чи автори (не більше трьох).

При формуванні опису потрібно мати на увазі, що в книгах цієї доби разом зі словами “автор”, “написав”, “зібрав”, “уложив”, “склав” та ін., які однозначно визначають роль особи у створенні видання, вживались слова “видав”, “переіспав”, “зладив”, “пояснив”, “подав”, “скрутив” та інші, що теж можуть бути віднесені як до автора, так і до укладача, редактора, публікатора тексту.

На авторські твори, видані під псевдонімом у вигляді прізвища й імені, запис здійснюємо під іменем автора.

[Куліш П.]. Півпівника : гашипанська дитська казочка / по-нашому розказавъ Панько Казюка. – Петербургъ : [б. в.], 1861. – 12 с. – Аллігат до кн.: [Куліш П.]. Листи съ хутора ; Лист I и II ; Про городи й села / [П. Куліш]. Петербургъ : [б. в.], 1861. 30 с.

59449 I

Авторські твори, видані під криптонімами (літера чи літери, які автори інколи ставлять під своїми творами замість підписів), астерисками (друкарський набірний знак у вигляді зірочки, який застосовують для позначення посилань), загальним ім'ям, якщо їх можна розкрити, описуємо під справжнім ім'ям, а криптоніми наводимо в області відомостей про відповідальність.

[Лозинський Й.]. Гадки о власности / Л. зъ Перемыского. – Во Львовѣ : типомъ Ин-та Ставропигійского, 1862. – 19 с.

88197 I

Якщо ж справжнє прізвище автора не вдалося встановити, твір описуємо під назвою.

Пѣсни набожны / собраніи А. Т. – 2-е помноженное изд. – Львовъ : накладомъ Андрея Герговича. Типомъ Міхаила Диковского, 1860. – 106, [3] с.

PK 2143 I

У випадку, коли псевдонім автора став його літературним прізвищем, у заголовку вказуємо його, а не справжнє прізвище.

Аллігат (з лат. alligo – прив'язую) – оправлені в один том самостійні видання чи рукописи (або і те, й інше). Їх складають переважно через небажання тримати на полицях тонкі, без палітурки книги, брошури, зошити, а також за ознакою спільності формату чи тематики.

⁶ *Бібліографічний опис [Рукопис] / [НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського]. – 26 с.*

Інколи виникає потреба здійснення бібліографічного опису переробок, викладів, переказів, скорочень та інших подібних модифікацій, коли необхідно зробити вибір між автором і особою, яка змінила твір.

Якщо на титульній сторінці уже зазначено автора (його місце знаходиться перед назвою), описуємо працю під цим автором. Для книги, авторство якої визначити неможливо, керуватись потрібно такими правилами:

1. Під автором оригінального твору запис здійснюємо, коли в результаті переробки в оригінальний твір внесено незначні зміни (проведена перестановка або скорочення матеріалу), і з оформлення титульного листа ясно, що автор оригінального твору залишається автором модифікованого твору.

*Гоголь М. Тарас Бульба / виклад Гоголів ; пер. М. Лободи. – Київ : Типографія М. П. Фрица, 1874. – 172, [5] с. – Посвята В. Х. Си-ові.
53202 II*

2. Під автором модифікованого твору запис виконуємо:

– коли в результаті його праці істотно змінився характер і зміст оригінального твору (це, як правило, відображено на титульному листі).

– якщо в результаті модифікації змінився жанр твору (наприклад, проза, перероблена на вірш), наявність імені автора оригіналу на титульному листі не впливає на вибір першого елемента.

*Лесик Н. Куди ідеш, Господи? (Quo vadis?) : оповідань з часів переслідування християн за панованя Нерона / після Генрика Сінкевича уложив Н. Лесик ; з іл. М. Артвинської. – Перемишль : накладом краевого закладу католицьких Вид-в Едварда. З печатні І. Лазора, 1913. – 174, [1] с. – (Видавництво Бібліотеки для народа задля науки та розривки ; вип. 49).
69040 I*

3. Під назвою модифікації запис формуємо:

– коли автора переробки у виданні не названо, а твір значним чином змінено (про це є відомості у виданні).

– якщо видання є збірником інсценізацій різних авторів, які зроблено з творів одного чи декількох письменників.

– якщо переробки були призначені для дітей, а автор оригіналу не встановлений⁷.

⁷ Бібліографічний опис [Рукопис]...

Область назви і відомостей про відповідальність

Відповідно до оформлення титульного аркуша зазначається назва бібліографічного опису. Якщо назв є декілька, то головною обирають ту, що виділена певним шрифтом чи кольором.

У випадку відсутності назви її можна сформулювати на основі аналізу твору і вказати в квадратних дужках.

Інколи назву можна продовжити, беручи доповнені слова в квадратні дужки.

Якщо на титульній сторінці назва українською мовою подана як паралельна, при описі її вибирають, як основну. Інші зазначають в області приміток.

Відомості про зміст твору, вміщений на титульній сторінці, не наводяться, а подаються в примітках. У тематичних збірниках, зібраннях творів і звітах повністю або частково розкривають зміст, подають назви розділів, авторів, які друкувались у збірниках. Ці відомості вказують в області приміток з додаванням слів: “Зміст”, “Зі змісту”.

Глібов Л. Байки / Леоніда Глібова. – 2-ге виданє. – У Львові : з друк. Наук. Т-ва ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарського, 1903. – 16 с. – (Виданє Руского Товариства Педагогічного ; ч. 111). – Зміст: Там хороше, де нас нема ; Ягня ; Хазяйка і челядки.

66759 II

Відомості, які відносять до назви, вміщують в описі у послідовності, наведеній на титульній сторінці, не скорочуючи слів. Взяті з різних місць книги відомості зазначають у послідовності:

- відомості, що уточнюють тематику або зміст книги;
- відомості про вид видання або літературний жанр твору;
- відомості про читацьке призначення;
- відомості про те, що видання є перекладом з іншої мови⁸.

Відомості про відповідальність записують у тому вигляді, в якому вони зазначені у виданні, не скорочуючи слів. Вони містять прізвища авторів, укладачів, редакторів та інших осіб, найменування установ, від імені та за участю яких публікується твір. Ці відомості можуть супроводжуватись також словами та фразами, які визначають роль осіб або установ у створенні книги.

Драгоманов М. Про українських козаків, татар та турків / зложив М. Драгоманов. – Київ : Тискарня В. И. Давиденко, 1876. – 69 с.

42590 I

Область видання

Область видання містить інформацію про особливості даного видання книги, осіб, які брали участь у його підготовці. Дані зазначають так, як подано в оригіналі, проте з нарощуванням закінчень (-ге, -те, -ме тощо) для передачі порядкових числівників.

3-тє вид. / випр. і доп. А. Кравець

⁸ Бібліографічний опис [Рукопис]...

Область вихідних відомостей

Назву місця видання подають у називному відмінку, як у праці, без скорочення: “У Львові”, “Львів”, “Київ”.

Якщо є декілька місць видання, їх розміщують у послідовності оригіналу, відділяючи крапкою з комою: “Львів ; Житомир”.

У випадку сумніву відносно точності встановленого місця видання біля зазначеного місця ставлять знак питання: [Львів?].

Якщо встановити місце видання не вдалось, то зазначають: “Б. м.”.

Відомості про видавництво є обов’язковими. Прізвище видавця та дані про друкарню подають у такій формі, як це зазначено у документі, з великої літери.

Пояснювальні слова після відомостей про друкарню в описі не наводимо: “Накладом укр.-рус. видавн. спілки, зареєстрованої спілки з обмеженою порукою” (останні виділені слова не зазначаються).

Якщо у виданні на титульній сторінці вказано щось одне (видавництво, видавнича організація, видавець чи типографія), то зазначаємо його. А якщо наведені всі ці дані, то їх подаємо в порядку, наведеному на титульній сторінці, скорочуючи слова за загально прийнятими правилами.

Коли на титульній сторінці вказано тільки видавництво, видавнича організація чи видавець, а типографія зазначена на звороті титульної сторінки або в іншому місці, подаємо відомості про неї на загальних засадах, беручи в квадратні дужки: [Типографія В. І. Завадзкого].

Для розмежування інформації про видавництво, типографію та особу чи організацію, коштом якої здійснено видання, вживаємо крапку.

Львів : накладом Ювілейного комітету. З друк. Наук. Т-ва ім. Шевченка, [1914?]

Область фізичної характеристики

Містить відомості про обсяг, ілюстративний чи інший матеріал книги. У відомостях про обсяг вказують фактичну кількість сторінок, шпальт, стовпців, аркушів книги (пагінацію) (с., арк., стп.). Цифри вказують в арабській або римській графіці в залежності від нумерації, наявної у книзі: “LXX с.”, “235 с.”.

Якщо частина книги пронумерована по сторінках, друга – аркушах або стовпцях, то запис роблять таким чином: “25 с.”, “45 стп.”, “143 с.”, “59 арк.”.

Якщо у книзі повністю відсутня нумерація сторінок або аркушів, то їх загальну кількість підраховують і записують у квадратних дужках: [35 с.].

При описі великих за обсягом видань можна вказувати приблизне число сторінок. Йому передує слово “біля”: “Біля 500 с.”.

Інформацію про ілюстрації чи інший супровідний матеріал, не включену до загальної нумерації, відділяємо комою, а включену – двокрапкою:

120 с., іл.

120 с. : іл.

Область серії

Якщо книга одночасно є випуском двох або більше серій, то відомості про кожну подають за загальними правилами.

(Бібліотека для руской молодежи / підъ ред. Юліяна Насальского ; рѳкъ I, вып. II, т. III) (Дрібна бібліотека ; кн. 3) (Видавництво людове ; рік XIX, кн. I (місяць: січень))

Область приміток

Вміщує додаткову інформацію про книгу, яка не була наведена в інших областях опису.

Примітки групують таким чином: спочатку ті, що відносяться до областей і елементів опису, потім – до видання в цілому.

Словарець німецко-русский: с. 101–144. – Посьята В. Х. Си-ові

Фрагменти бібліографічного опису у примітках зазначаємо відповідно до правил граматичної та приписної пунктуації. Однак замість крапки і тире (розділові знаки між областями бібліографічного опису) ставимо крапку.

. – Аллігат до кн.: [Куліш П.]. Листи съ хутора ; Лист I и II ; Про городи й села / [П. Куліш]. Петербургъ : [б. в.], 1861. 30 с.

Опис відбитків, передруків

При потребі здійснюють бібліографічний опис відбитків, передруків окремих статей та інших матеріалів із періодичних видань, видань, що продовжуються, а також зі збірників. Як правило, опис здійснюють за титульною сторінкою. Однак якщо вона відсутня, то назву формують за першим заголовком, який відкриває відбиток чи передрук. За відсутності назви вона формулюється вільно і при цьому зазначається в квадратних дужках. Джерело, з якого зроблено передрук чи відбиток, вказується в кінці опису.

Інколи джерело не встановлене. У такому випадку зазначаємо відповідну примітку: “Відбиток” або “Передрук”. Коли тип видання, з якого зроблений відбиток чи передрук, відомий, то вказуємо: “Відб. з журн.:", “Відб. з газ.:", “Відб. з кн.:", “Відб. зі зб.:". Якщо тип видання не визначений, пишемо: “Відб. з:", а далі наводимо джерело. Джерело подаємо в називному відмінку без лапок.

Барвінський Б. Гомер в Галицькій літописи / Б. Барвінський. – [Львів : накладом Ювілейного комітету. З друк. Наук. Т-ва ім. Шевченка, 1914?]. – С. 55–63. – Відб. з кн.: Привіт Іванови Франкови в сорокліте його письменської праці, 1874–1914.

109501 II

Опис конволютів

Доволі часто виникає необхідність здійснити бібліографічний опис конволютів.

Якщо в конволюті є книга, яку треба включити до покажчика, і вона є першою в ньому, то її описуємо згідно з правилами опису книги. В області приміток вказуємо належність до конволюту.

*[Куліш П.]. Листи съ хутора ; Лист I и II ; Про города й села / [П. Куліш]. – Петербургъ : [б. в.], 1861. – 30 с. – Конволют.
59448 I*

Окрім першої книги, у конволюті можуть бути ще інші, які необхідно включити до покажчика. Кожну з них описуємо окремо. Їй надається окремий номер, а в анотації вказується: “Приплетено до кн.: ...” чи “Аллігат до кн.: ...”, тобто до номера книги, з якого починається конволют.

*[Куліш П.]. Очаківська біда: козацьке оповідання / [Пантелеймон Куліш]. – Петербургъ : [б. в.], 1861. – 8 с. – Аллігат до кн.: [Куліш П.]. Листи съ хутора ; Лист I и II ; Про города й села / [П. Куліш]. Петербургъ : [б. в.], 1861. 30 с.
59449 I*

*[Куліш П.]. Бабуся съ того світу / [П. Куліш]. – Петербургъ : [б. в.], 1861. – 14 с. – Аллігат до кн.: [Куліш П.]. Листи съ хутора ; Лист I и II ; Про города й села / [П. Куліш]. Петербургъ : [б. в.], 1861. 30 с.
59449 I*

*[Куліш П.]. Півнівника: гаипанська дитська казочка / по-нашому розказавъ Панько Казюка. – Петербургъ : [б. в.], 1861. – 12 с. – Аллігат до кн.: [Куліш П.]. Листи съ хутора ; Лист I и II ; Про города й села / [П. Куліш]. Петербургъ : [б. в.], 1861. 30 с.
59449 I*

На завершення варто підкреслити, що видання 1798–1923 рр. мають свою специфіку і потребують відповідних вмінь та навичок для їх бібліографічного дослідження. Тому зазначення особливостей відбору матеріалів та їх описання є цілком виправданим. Грунтовність праці вимагає залучення значної кількості працівників та наполегливої і копіткої роботи. Цілком очевидним є її практичне значення, яке полягає у тому, що, по-перше, нове об’єктивне знання зможе бути включене у подальші фундаментальні дослідження вітчизняної історії книги; по-друге, результати опрацювання матимуть конкретне практичне значення і сприятимуть вдосконаленню довідково-бібліографічного апарату бібліотеки. В кінцевому результаті зібраний та систематизований фактографічний матеріал зможе бути використаний у бібліографічних дослідженнях.

**KEY METHODOICAL PRINCIPLES OF COMPILING THE
BIBLIOGRAPHY “UKRAINIAN-LANGUAGE BOOKS IN THE
COLLECTION OF THE IVAN FRANKO NATIONAL UNIVERSITY
OF L’VIV RESEARCH LIBRARY (1798–1923)”**

Ivanna KARPYN

*Ivan Franko National University of L’viv Research Library,
5, Drahomanov Str., L’viv, 79601, Ukraine, tel. (032) 239-43-58*

The article discusses the contribution of the Ivan Franko National University of L’viv Research Library to the shaping of the Ukrainian bibliographic repertory, together with the diversity of subjects and genres in the Research Library’s Ukrainian language collection (1798–1923). The methods of selecting materials are analysed, and special attention is paid to complex cases of bibliographical description depending on the specific nature of the documents.

Key words: Ivan Franko National University of L’viv Research Library collection, Ukrainian language bibliographic repertory, book, Ukrainian language book, bibliographical description, imprint, reprint, pamphlet volume, independent.

**ОСНОВНЫЕ МЕТОДИЧЕСКИЕ ПРИНЦИПЫ СОЗДАНИЯ
БИБЛИОГРАФИИ “УКРАИНОЯЗЫЧНАЯ КНИГА В ФОНДАХ
НАУЧНОЙ БИБЛИОТЕКИ ЛЬВОВСКОГО НАЦИОНАЛЬНОГО
УНИВЕРСИТЕТА ИМЕНИ ИВАНА ФРАНКО (1798–1923)”**

Иванна КАРПИН

*Научная библиотека Львовского национального университета имени Ивана Франко,
ул. Драгоманова, 5, г. Львов, 79601, Украина, тел. (032) 239-43-58*

Рассмотрено участие Научной библиотеки Львовского национального университета имени Ивана Франко в формировании украинского библиографического репертуара, тематическое и жанровое разнообразие украиноязычного фонда НБ (1798–1923 гг.). Проанализирована методика отбора материалов, сосредоточено внимание на сложных случаях библиографического описания согласно специфике материалов.

Ключевые слова: фонд НБ ЛНУ имени Ивана Франко, украинский библиографический репертуар, книга, украиноязычная книга, библиографическое описание, отпечаток, перепечатка, конволют, аллигат.

Стаття надійшла до редакції 11.02.2011

Прийнята до друку 28.03.2011